

Brief aan Johan Brecken, prior van het Augustijnerklooster te Mainz 1 mei 1516

Eerwaarde pater prior,

Een kwaad gerucht doet mij vermoeden, dat zich onder uw hoede ene Georg Baumgärtner bevindt, een frater uit ons Dresdener klooster. Hij is tot ons verdriet, eerwaarde pater, onder nogal pijnlijke omstandigheden bij U terecht gekomen; een reden temeer om U te danken voor de trouw en de hulpvaardigheid waarmee U hem hebt opgenomen in uw gemeenschap zodat hij niet van kwaad tot erger kwam.

Maar: hij is een verloren schaap, ik ben voor hem verantwoordelijk en ik moet hem opzoeken zo de Heer dat wil. Ik vraag U dan ook om ons gemeenschappelijk geloof en op grond van onze geloften aan St. Augustinus, zend hem als U het over uw hart kunt verkrijgen terug naar Dresden of Wittenberg, of liever: overreed hem om eigener beweging te gaan. Ik zal hem met open armen ontvangen, als hij maar komt! Hij hoeft niet bang te zijn, dat ik mij gekwetst voel.

Ik weet het, ik weet het, er moeten ergernissen komen en het is geen wonder als een mens ten val komt, het is een wonder als een mens weer opstaat en staande blijft. Petrus viel om goed te weten dat hij een mens was, er vallen tegenwoordig zelfs cederen van de Libanon die met hun kruin in de hemel reiken; een engel in de hemel viel (dat slaat alles!) en Adam viel in het paradijs. Is het dan een wonder, als een riet door de storm bewogen wordt en een rokende vlaswiek gedooft? Onze Heere Jezus moge U wijsheid schenken, uw handelen bepalen en uw goede werk voltooien. Amen.

Uit Dresden, ons klooster, op de dag van St. Philippus en Jacobus, 1516

Br. Martinus Luther, hoogleraar in de heilige theologie en vicarius van de Augustijner Eremieten voor Meissen en Thüringen